

[Hanne Reintoft.]

børne- og ungdomsforsorg, hvor man ingen mål og veje har haft, på manglende solidaritet og menneskelighed.

Christiania rummer nogle af vort samfunds svageste: de sarte, de bange, de uden modstandsvilje og de uden håb — dem, vi altid kan finde på at ramme. Derfor forhandler de villigere på det bestående præmisser, end vi andre gør, derfor er de uendeligt meget lettere at sænke ned i yderligere ydmygelse, fattigdom og håbløshed. Ansvar et hviler tungt på dem, der forsvarer vores samfund, for de bør føle den allerdybeste forpligtelse over for de ofre, som de selv har skabt, og spørgsmålet rejser sig derfor knivskarpt; hvad vil I gøre? Det manglende svar er et tegn på jeres samfunds ynke og elendighed, og det er en langt mere gennemgribende ynke end det, der sker på Christiania.

Ib Christensen (DR):

Christiania repræsenterer en planlægnings-skandale. Det er en skandale, at der ingen planlægning var for arealerne, da forsvaret rømmede dem, hverken fra statens eller fra Københavns kommunes side. De kommende to år må nu bruges til at iværksætte nogle planer for arealets fremtidige anvendelse, ligesom de må bruges til at hjælpe de sociale tabere, der findes på Christiania. Vi mener, at den 3 års frist, som er stillet beboerne i udsigt, skal respekteres, uanset at vi beklager, at man ikke har kunnet eller villet betale mere end en brøkdel af de udgifter, man havde forpligtet sig til at udrede. Vi mener ikke, at forsvarsministerens saneringsargumenter er tilstrækkelige, for så vidt angår de bevaringsværdige bygninger. Vi vil gerne kigge nærmere på disse ting, og vi vil ikke være glade for, at man nedriver virkelig bevaringsværdige bygninger.

Med hensyn til den fremtidige anvendelse af området er det i hvert fald afgørende for os, at det ikke bliver udlagt til jordspekulation. Det er ikke afgørende for os, om staten fortsat skal være ejer, eller det skal være Københavns kommune, men vi vil ikke medvirke til, at det direkte eller indirekte udlægges til jordspekulation. Arealerne er velbeliggende og er af ret betydelig rekreativ værdi tillige. Nu kan man i de kommende to år diskutere, om der eventuelt

skal bruges en del af arealerne til administrations- eller institutionsbyggeri, og hvor meget der skal anvendes til et rekreativt område, som ikke skal være forbeholdt nogle få hundrede mennesker, men skal være for hele den storkøbenhavnske befolkning.

Mit parti har med vores baggrund en umiddelbar sympati for folk, der værdsætter den personlige frihed og kæmper mod bureaukratiet, men vi mener ikke, at det kan være en offentlig opgave at finansiere en alternativ livsform. Der findes livsformer beslægtede med det, der trives i Christiania, i private kollektiver. Det er helt i orden, at folk gør det på deres egne betingelser, men det kan ikke være en offentlig opgave at finansiere et alternativt livsmønster. Vi mener heller ikke, at det kan være en offentlig opgave at finansiere Christiania, i den udstrækning det benyttes som politisk platform og til mediemanipulation. Lige så lidt mener vi det bør være en statsopgave at finansiere det etablerede samfunds politiske partier.

Vi beklager den konfrontation, som har været, og som for os, der ville se på disse ting med fordomsfrihed, har gjort det meget svært at trænge til bunds i, hvad der er sandt, og hvad der er forkert, fordi man fra det yderste højre såvel som fra det yderste venstre fremmaner nogle billeder, som ikke har ret meget med virkeligheden at gøre. Så vidt jeg har kunnet se — også ved besøg derude og i bladet „Støt Christiania“ — er der også i Christiania et klassesamfund, en overklasse af de bedrestillede og akademikerne, som man beskriver det, en mellemklasse af dem, der arbejder i erhvervslivet, og så den tredje klasse, underklassen, dem, man kalder flipperne. Det er jo interessant at konstatere, hvad vi kan i en skrivelse fra indenrigsministeriet til socialudvalget af 26. marts, at det ser ud til, at for så vidt angår de nordiske unge, der er kommet til Christiania, har der været en tendens til, at de er blevet fortrængt af bedrestillede og stærkere danske. Det kunne altså tyde på, at eksperimentet — hvis man kan bruge det udtryk — er ved snarere at blive en politisk platform end det, man kunne kalde et socialt eksperiment, hvis dette er rigtigt.

Ligesom hr. Kjeld Olesen efterlyser jeg et svar fra forsvarsministeren på de selvmodsi-